

การบริหารที่มีประสิทธิผลตามหลักธรรมาภิบาล ของสถานีตำรวจภูธร ในสังกัดตำรวจภูธร ภาค 2

Effective Administration in According with Good Governance of the Police Station Attached to the Provincial Police Region 2

ศุภมงคล ธนอมนิม^{1*}, จินต์ วิภาตะกลัศ², วินัย รุ่งสินันท์²
Suppamongkol Thanomnim^{1*}, Jin Wipataglad², and Winai Rungsinan²

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาาระดับการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลและระดับประสิทธิผลของสถานีตำรวจภูธร ในสังกัดตำรวจภูธร ภาค 2 และ 2) วิเคราะห์ปัจจัยการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานีตำรวจภูธร ในสังกัดตำรวจภูธร ภาค 2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือประชาชนผู้รับบริการ สถานีตำรวจภูธรในสังกัดตำรวจภูธร ภาค 2 จำนวน 116 แห่ง ระหว่างวันที่ 9 มกราคม 2560 ถึง วันที่ 9 มีนาคม 2560 จำนวนประมาณ 69,600 คน กลุ่มตัวอย่าง คือประชาชนผู้รับบริการ สถานีตำรวจภูธร ในสังกัดตำรวจภูธร ภาค 2 จำนวน 116 แห่ง ระหว่างวันที่ 9 มกราคม 2560 ถึง วันที่ 9 มีนาคม 2560 รวมระยะเวลา 2 เดือน จำนวน 441 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการเปิดตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan และใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ โดยใช้วิธี One sample t-test และวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณแบบมีขั้นตอน ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของสถานีตำรวจภูธร ในสังกัดตำรวจภูธร ภาค 2 และระดับประสิทธิผลของสถานีตำรวจภูธร ในสังกัดตำรวจภูธร ภาค 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) ปัจจัยการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานีตำรวจภูธร ในสังกัดตำรวจภูธร ภาค 2 มี 7 ปัจจัยเรียงตามลำดับคือ 1) หลักนิติธรรม 2) หลักการกระจายอำนาจ 3) หลักการตอบสนอง 4) หลักความเสมอภาค 5) หลักการมีส่วนร่วม 6) หลักความโปร่งใส และ 7) หลักการรับผิดชอบ ซึ่งทั้งหมดรวมกันสามารถอธิบายความผันแปรของประสิทธิผลของสถานีตำรวจภูธรโดยรวมได้ร้อยละ 54.8 ($R^2 = .548$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ธรรมาภิบาล การบริหารที่มีประสิทธิผลของสถานีตำรวจภูธร

¹ สาขาวิชาการบริหารการพัฒนาองค์กร หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา

² มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา

*Corresponding author; email: suppamongkol88@gmail.com

Abstract

The objectives of the research were 1) to study the levels of the effective administration in according with good governance and the levels of the effectiveness of the police station attached to the provincial police region 2, 2) to study the factors of the effective administration in according with good governance affecting the effectiveness of the police station attached to the provincial police region 2. The population was 69,600 public service recipients who had received service from 9 January to 9 March 2016 from the police station attached to the provincial police region 2. The respondents were 441 public service recipients who had received service from the police station attached to the provincial police region 2 from 9 January to 9 March, 2016 by accidental random sampling. The instruments were 5 rating scales questionnaires. The data were analyzed by using mean, standard deviation, one sample t-test to access the statistical significance between mean and test value (3.50) and analyzed with stepwise multiple regressions method. The research results have indicated that 1) the levels of the effective administration in according with good governance and the levels of the effectiveness of the police station attached to the provincial police region 2 were high statistically significant level .01. 2) There were 7 factors of the effective administration in according with good governance affecting the effectiveness of the police station attached to the provincial police region 2 as follows: rule of law, decentralization, responsiveness, equity, participation, transparency and accountability affecting the effective administration of the police station in the region of provincial region 2. All of them could predict the effectiveness of the police station in the region of provincial region 2 statistically significant level .01 at 54.80 percent.

Keywords: Good Governance, Effective Administration of the Police station

บทนำ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชได้พระราชทานพระบรมราโชวาทเนื่อง ในพิธีสวนสนาม ในโอกาสที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจสถาปนามาครบ 100 ปี ณ ลานฝึกศรียานนท์ วันศุกร์ ที่ 19 เมษายน 2545 ความตอนหนึ่งว่า “ตำรวจทำหน้าที่ที่สำคัญและกว้างขวางมาก คือต้องทำหน้าที่ทั้งด้านการปกครอง คอยสอดส่องดูแลทุกข์สุขตลอดจนสวัสดิภาพของประชาชน ทั้งทางด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและ ผู้กระทำความผิด รวมทั้งการปกป้องแผ่นดินไทยเมื่อมีภัยคุกคามอีกด้วย นับว่ามีภาระหนัก มีความรับผิดชอบสูง เพราะต้องเผชิญกับปัญหามากมายและต้องเสี่ยงอันตรายถึงชีวิตอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น ผู้ที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของ ตำรวจให้สำเร็จได้ครบถ้วน จะต้องเป็นบุคคลผู้มีความรู้ความสามารถ มีความเข้มแข็ง อดทนและมีความเสียสละ อย่างแท้จริง จึงขอให้ตำรวจทุกคนได้ภูมิใจ ที่ได้ปฏิบัติหน้าที่อันสำคัญและมีเกียรติยิ่งนี้ และตั้งปณิธานให้แน่ว

แน่ ที่จะพาเพียรปฏิบัติตัว ปฏิบัติงานทุกด้าน ทุกระดับ ให้บรรลุผลอันเลิศ เพื่อความผาสุกร่มเย็นของประชาชน และความเจริญมั่นคงของชาติไทยเรา” จากพระบรมราโชวาทดังกล่าวซึ่งเป็นประดุจการชี้แนวทางตลอดจนเป็นการสร้างขวัญกำลังใจต่อวงการตำรวจและเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกคน จึงเป็นที่มาที่ทำให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สตช.) ได้กำหนดเป็นนโยบายและกรอบยุทธศาสตร์ในกาลต่อมา กล่าวคือ นโยบายผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ซึ่งกล่าวว่าสถานการณ์ในรอบปีที่ผ่านมา คดีอาญาที่เกิดขึ้นมักจะมีความรุนแรง ซับซ้อน และสร้างความสูญเสีย และปัญหาอาชญากรรมเฉพาะเรื่องที่มีปัญหามากขึ้น ส่งผลต่อความเชื่อมั่น ศรัทธา ในการปฏิบัติงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 7 ยุทธศาสตร์ ที่สำคัญดังนี้

- 1) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารเพื่อการให้บริการที่ดีแก่ประชาชนและชุมชน
- 2) ยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันอาชญากรรม
- 3) ยุทธศาสตร์ด้านการสืบสวนปราบปรามอาชญากรรม
- 4) ยุทธศาสตร์ด้านการอำนวยความสะดวก
- 5) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงของชาติและกิจการพิเศษ
- 6) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการที่ดี และ
- 7) ยุทธศาสตร์ด้านการอำนวยความสะดวก โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติจะเดินหน้านำอย่างมีทิศทางและยกระดับมาตรฐานตำรวจให้เป็นที่ยอมรับของประชาชน ซึ่งยุทธศาสตร์ที่กำหนดมานั้นจึงเปรียบเสมือนเข็มทิศที่จะมุ่งสู่ทิศทางเดียวกันของข้าราชการตำรวจทั้งมวลทั่วประเทศ อันมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนางานด้านการอำนวยความสะดวก ให้มีความทันสมัย และพัฒนาระบบงานสอบสวน และพนักงานสอบสวนให้มีคุณภาพสู่สากล เพื่อผดุงความยุติธรรมแก่สังคมและประชาชน ทั้งนี้ นโยบายและกรอบยุทธศาสตร์การดำเนินงานดังกล่าวเกิดขึ้นภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้มีพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550 มาตรา 3/1 กำหนดว่า การบริหารราชการตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจายภารกิจและทรัพยากรแก่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจตัดสินใจ การอำนวยความสะดวก และการตอบสนองความต้องการของประชาชน สำหรับบทบาทหน้าที่และกระบวนการในการปฏิบัติงานของงานธรรมาภิบาลนั้น พอสรุปได้ว่า ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 87 รัฐต้องดำเนินการตามนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยเริ่มตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผนทางเศรษฐกิจและสังคม การตัดสินใจทางการเมือง การบริการสาธารณะ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับในรูปแบบองค์การวิชาชีพ ทั้งนี้รัฐได้ส่งเสริมให้มีคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัดเพื่อสอดส่องและเสนอแนะการปฏิบัติภารกิจของหน่วยงานของรัฐในจังหวัด โดยให้ใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีอันจะทำให้การบริหารเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลด้วย

อนึ่ง ในการบริหารจัดการบ้านเมืองนั้นรัฐจะมีบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติงานด้านต่างๆ ไว้ซึ่งตำรวจคือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีหน้าที่ตรวจตรารักษาความสงบ จับกุม และปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมาย หรืออีกนัยหนึ่ง คือ ผู้มีหน้าที่พิทักษ์สันติราษฎร์ หมายถึง เป็นผู้ดูแลคุ้มครองพลเมืองของประเทศให้เกิดความสงบสุข โดยที่ตามกฎหมายนั้น ข้าราชการตำรวจเป็นบุคคลซึ่งได้รับการบรรจุแต่งตั้งโดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณแผ่นดินหมายรวมถึงการแต่งตั้งหรือสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการตำรวจโดยได้รับเงินเดือนจากส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐด้วย (พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ, 2547) ซึ่งจากคำจำกัดความนี้ทำให้ประชาชน

ย่อมคาดหวังที่จะได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ได้รับความสงบสุข ได้รับการจัดความทุกข์ตลอดจนได้รับความพึงพอใจทั้งมวลจากตำรวจเป็นอย่างสูง

นอกจากนี้โลกยุคปัจจุบันอยู่ในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ซึ่งแต่ละวันมีการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมาย ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศได้ย่อโลกให้เล็กลง การติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลและเรียนรู้ซึ่งกันและกันสามารถทำได้โดยไม่มีขอบเขตจำกัดด้วยความรวดเร็วเพียงเสี้ยววินาทีเท่านั้น กระแสการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลกระทบให้เกิดความจำเป็นที่ต้องปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ด้านบริหารองค์การจากเดิมไปสู่กระบวนทัศน์ใหม่ เช่น จากแนวคิดแบบยุคอุตสาหกรรมไปสู่ยุคสารสนเทศ จากเดิมองค์การเน้นความมั่นคงไปสู่การมุ่งเน้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง จากวิธีที่เคยใช้วิธีควบคุมที่ศูนย์อำนาจไปสู่การกระจายอำนาจความรับผิดชอบในการตัดสินใจให้แก่พนักงานระดับล่าง จากแนวคิดขององค์การที่มุ่งเน้นการแข่งขันไปเป็นการมุ่งสู่การแสวงหาความร่วมมือ จากที่เคยให้ความสำคัญของวัตถุดิบเป็นหลักไปเป็นการยึดความสำคัญของคนและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และจากการเน้นความเหมือนกันไปสู่การเน้นให้มีความแตกต่างกันที่หลากหลาย เป็นต้น ทั้งนี้ในโลกยุคสังคมแห่งความรู้ ยุคโลกาภิวัตน์ และยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง หน่วยบริการสาธารณะ หรือที่เรียกว่าหน่วยราชการจะต้องปรับตัว เปลี่ยนกระบวนทัศน์ใหม่ และเปลี่ยนวิธีทำงานใหม่ มิฉะนั้นสังคมไทยก็จะไม่สามารถแข่งขันได้ในสังคมโลก (วิจารณ์ พานิช, 2547)

จากวิวัฒนาการของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทำให้หน่วยราชการต่างๆ ต้องมีการปรับตัวเองอยู่ตลอดเวลา ซึ่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ก็เป็นกลไกที่สำคัญประการหนึ่งในการขับเคลื่อนให้หน่วยราชการต้องมีการปรับตนเองให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ โดยที่ทางสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เองก็ได้พยายามที่จะนำเสนอเครื่องมือและเทคนิคในการบริหารจัดการใหม่ๆ เข้ามาใช้ในหน่วยราชการ เพื่อให้เป็นกลไกและแนวทางในการพัฒนาระบบราชการอย่างใดก็ดี ดูเหมือนปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาระบบราชการก็คือ หน่วยราชการจำนวนมากยังขาดความเข้าใจถึงสาเหตุและวัตถุประสงค์สำคัญของการนำเครื่องมือทางการบริหารจัดการใหม่ๆ มาใช้ ยังไม่เห็นภาพว่าการนำเครื่องมือทางการบริหารจัดการต่างๆ เหล่านี้มาใช้จะนำไปสู่ผลลัพธ์ใด รวมทั้งไม่เห็นความเชื่อมโยงระหว่างเครื่องมือทางการบริหารจัดการต่างๆ ทำให้เกิดความรู้สึกว่าการพัฒนาระบบราชการ โดยการนำเครื่องมือทางการบริหารจัดการมาใช้นั้นจะทำให้เกิดภาระแก่หน่วยราชการมากกว่าเป็นการพัฒนาหน่วยราชการ จึงทำให้การนำเครื่องมือทางการบริหารจัดการเหล่านี้มาใช้เป็นไปเพื่อตอบสนองต่อนโยบายมากกว่าเพื่อให้เกิดการพัฒนาองค์การ

นอกจากนั้นกระแสสังคมในปัจจุบันก็ได้ให้ความสำคัญต่อหลักธรรมาภิบาลที่ต้องนำมาปรับใช้กับโครงสร้างและกระบวนการบริหารงานทั้งในองค์กรภาครัฐและธุรกิจ มีการพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้มีความคล่องตัว ยืดหยุ่น โปร่งใส สุจริต เที่ยงธรรมมากขึ้น กระแสการเปลี่ยนแปลงข้างต้นทำให้องค์การต่างเร่งปรับตัวและก้าวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ซึ่งพบว่าองค์กรหลายแห่งให้ความสำคัญในการพัฒนาองค์กร (Organization Development: OD) มากขึ้นกว่าอดีตที่ผ่านมา ได้แก่ การปรับองค์กร การปรับโครงสร้าง รวมทั้งการปรับเปลี่ยนต่างๆ ที่ต้องมุ่งไปสู่ความสำเร็จ โดยองค์การตำรวจก็ตระหนักและจำเป็นต้องปรับตัวให้ก้าวทันรวมทั้งต้องรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทั้งนี้เป็นเพราะ ตำรวจมีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน

กล่าวคือความเป็นมาและความสำคัญของตำรวจเฉพาะในสังคมไทยมีมาไม่ต่ำกว่า 500 ปี สิ่งสำคัญที่สุดใน การเปลี่ยนแปลงงานตำรวจเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอย่างรวดเร็ว จึงทำให้ ตำรวจมีความจำเป็นต้องปรับโครงสร้าง ปรับระบบ ปรับยุทธศาสตร์และมาตรการในการบริหารจัดการจาก พ.ศ. 2475 – ปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงงานตำรวจไม่น้อยกว่า 30 ครั้ง และครั้งที่สำคัญที่สุด คือได้มีประกาศ พระราชกฤษฎีกา โอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทยไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2541 ในราช- กิจจานุเบกษา เมื่อ 16 ตุลาคม 2541 ใช้บังคับ 17 ตุลาคม 2541 จึงเป็นวันสถาปนา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ การเปรียบเทียบอำนาจหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อำนาจหน้าที่ของตำรวจภูธร (พระราชบัญญัติตำรวจ แห่งชาติ, 2547) อำนาจหน้าที่ที่ตำรวจภูธรได้รับมอบหมายที่เป็นประเด็นย่อย ที่จะต้องปฏิบัติที่มีได้ระบุไว้ใน ระดับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทั้งนี้การปฏิบัติจะไม่ละเมิดรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายอื่น ของบ้านเมือง ได้แก่ กำหนดยุทธศาสตร์ วางแผน ควบคุม ตรวจสอบและให้คำแนะนำและเสนอแนะ การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของตำรวจภูธร และหน่วยงานในสังกัด ส่งเสริมและสนับสนุนเกี่ยวกับการ บรรเทาสาธารณภัย ดำเนินการเกี่ยวกับการจราจร ดำเนินการวิเคราะห์ ค้นหาความจำเป็นในการฝึกอบรม การสร้างและพัฒนาหลักสูตร ระบบการเรียนการสอน จัดฝึกอบรมก่อนเข้ารับราชการตำรวจและจัดฝึกอบรม เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพของข้าราชการตำรวจ หน่วยงานราชการและลูกจ้างในสังกัด ดำเนินการเกี่ยวกับการ ฝึกอบรมให้กับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ ส่งเสริม และสนับสนุนให้ท้องถิ่นหรือชุมชนมีส่วนร่วมในกิจการของ ตำรวจ เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางอาญา การรักษาความสงบเรียบร้อยและการรักษาความ ปลอดภัยของประชาชนตามความเหมาะสมและความต้องการของแต่ละพื้นที่และปฏิบัติงานร่วมกันหรือ สนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

อย่างไรก็ตามในปัจจุบันก็ยังพบปัญหาจากการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจดังปรากฏเป็นข่าวทาง สื่อมวลชนแขนงต่างๆ อยู่ทั่วไป เช่น มองว่าข้าราชการตำรวจคือเครื่องมือของคนมีเงิน มีอำนาจ ทำให้ประชาชน ที่ยากจนและด้อยโอกาสมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ประชาชนเกิดอคติต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจด้วยการ ไม่ให้ความเชื่อถือ ความไว้วางใจ หรือถึงขั้นไม่ยอมให้ความร่วมมือ เป็นต้น ทั้งนี้ ที่ในสภาพความเป็นจริงตำรวจ ส่วนใหญ่ยอมอุทิศเวลาด้วยสำนึกในหน้าที่ อุทิศแม้แต่ชีวิตเพื่อประชาชนและส่วนรวมโดยมิได้คิดถึงความสุข ส่วนตนและครอบครัวเลย อนึ่ง จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการใช้หลักธรรมาภิบาลนี้มีผู้ศึกษาไว้หลากหลาย เช่น ผลการศึกษาของอารี เพ็ชรไทย (2548) เรื่องความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีของกรมสอบสวนคดีพิเศษ พบว่า มีความพร้อมในการบริหารจัดการและมีข้อเสนอแนะว่ากรม สอบสวนคดีพิเศษควรให้ความสำคัญในการพัฒนาการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ผู้บังคับบัญชาควรทำความเข้าใจกับข้าราชการทุกฝ่าย ควรลดความเหลื่อมล้ำในการจ่ายค่าตอบแทน ปรับพฤติกรรมที่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนตน รวมทั้งส่งเสริมการทำงานเป็นทีม นอกจากนี้ ในงานวิจัยของ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม (2550) ได้กล่าวถึงเรื่องการประเมินผลการนำนโยบาย การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พบว่าหลักต่างๆ ต่อการ นำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติล้วนมีความสัมพันธ์ในทางบวก อีกทั้งงานวิจัยของ สุจิตรา บุญยรัตพันธุ์ (2551) เรื่องประชาชนและธรรมาภิบาล: การสำรวจทัศนคติของคนไทยในภาคเหนือและ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ธรรมนูญโดยรวมจะสมบูรณ์ได้ต้องมีความสอดคล้องเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ระหว่างมิติต่างๆ และระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้ง 3 กลุ่ม คือ ภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคเอกชน

จากหลักการและเหตุผลรวมถึงปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงาน สถานีตำรวจภูธรบ่อไร่ จังหวัดตราด สังกัดตำรวจภูธร ภาค 2 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงสนใจศึกษา การบริหารที่มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาลของสถานีตำรวจภูธร ในสังกัดตำรวจภูธร ภาค 2 เพื่อหาข้อค้นพบที่สามารถนำไปปฏิบัติงานและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารให้บังเกิดประสิทธิผลต่อทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นรูปธรรม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลและระดับประสิทธิผลของสถานีตำรวจภูธร ในสังกัดตำรวจภูธร ภาค 2
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานีตำรวจภูธร ในสังกัดตำรวจภูธร ภาค 2

สมมติฐานของการวิจัย

1. การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลและประสิทธิผลของสถานีตำรวจภูธร ในสังกัดตำรวจภูธร ภาค 2 อยู่ในระดับมาก
2. องค์ประกอบของหลักธรรมาภิบาลอย่างน้อย 1 องค์ประกอบที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของสถานีตำรวจภูธร ในสังกัดตำรวจภูธรภาค 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การบริหารของสถานีตำรวจภูธรตามหลักธรรมาภิบาล เนื้อหาประกอบด้วยแนวทางหลักธรรมาภิบาล หรือการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามเจตนารมณ์ของมาตรา 3/1 แห่งระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2545 และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 ที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอเมื่อวันที่ 24 เมษายน 2555 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2555) ซึ่งประกอบด้วย 10 หลัก ได้แก่ 1) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) 2) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) 3) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) 4) หลักการรับผิดชอบ (Accountability) 5) หลักความโปร่งใส (Transparency) 6) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) 7) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) 8) หลักนิติธรรม (Rule of Law) 9) หลักความเสมอภาค (Equity) และ 10) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Orientation)

ประสิทธิผลของสถานีตำรวจภูธร เนื้อหาประกอบด้วยการบริหารตามเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2564 (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2560) 6 เป้าหมาย คือ 1) การรักษาความปลอดภัยพระมหากษัตริย์ ราชนินี รัชทายาท พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ

2) การควบคุมดูแลกำกับการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา 3) การป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางอาญา 4) การรักษาความสงบเรียบร้อยความปลอดภัยของประชาชน และความมั่นคงในราชอาณาจักร 5) ความเป็นมืออาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ในงานตำรวจ และ 6) การเสริมสร้างการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ประชาชนผู้รับบริการ สถานีตำรวจภูธรในสังกัดตำรวจภูธร ภาค 2 จำนวน 116 แห่ง ระหว่างวันที่ 9 เดือนมกราคม 2560 ถึง วันที่ 9 มีนาคม 2560 จำนวนโดยประมาณ 69,600 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนผู้รับบริการ สถานีตำรวจภูธร ในสังกัดตำรวจภูธร ภาค 2 จำนวน 116 แห่ง ระหว่างวันที่ 9 เดือนมกราคม 2560 ถึง วันที่ 9 มีนาคม 2560 จำนวน 441 คน

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีเปิดตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970) พบว่าขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 383 คน แต่เนื่องจากในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์โดยใช้ตัวแปรหลายตัวแปร (Multivariate data analysis) และใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุแบบมีขั้นตอน (Stepwise multiple regression) ขนาดของกลุ่มตัวอย่างควรเป็น 20 เท่าของตัวแปร (Hair et al, 2006) ผู้วิจัยจึงเพิ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวนทั้งสิ้น 464 คน เพื่อความสะดวกในการสุ่มและแจกแบบสอบถาม

วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental random sampling) จากประชาชนผู้เข้ารับบริการจากสถานีตำรวจภูธร ในสังกัดตำรวจภูธร ภาค 2 ทั้ง 116 แห่ง ระหว่างวันที่ 9 มกราคม 2560 ถึง วันที่ 9 มีนาคม 2560 จำนวน 464 คน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามกลับมาและสมบูรณ์ จำนวน 441 คน คิดเป็นร้อยละ 95.04

ขอบเขตตัวแปร

ตัวแปรอิสระ คือ การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของสถานีตำรวจภูธร จำนวน 10 หลัก

ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพของสถานีตำรวจภูธร จำนวน 6 ด้าน

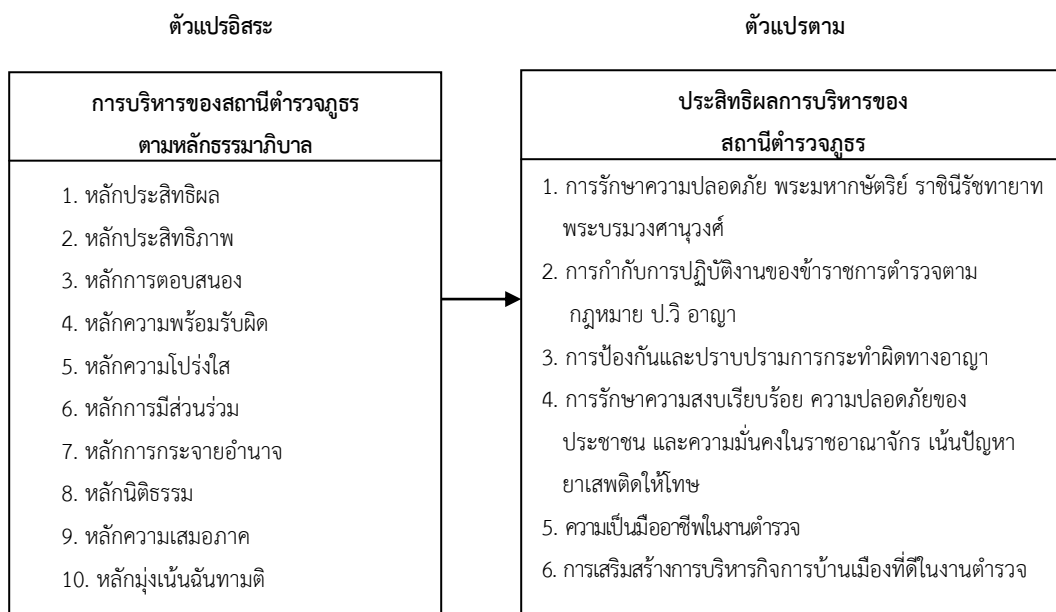
ขอบเขตด้านระยะเวลา

ดำเนินการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างวันที่ 9 มกราคม 2560 ถึงวันที่ 9 มีนาคม 2560 รวมระยะเวลา 2 เดือน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 71 ข้อ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ใช้แนวทางการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้รับบริการ สถานีตำรวจภูธรในสังกัดตำรวจภูธร ภาค 2 จำนวน 116 แห่ง ระหว่างวันที่ 9 มกราคม 2560 ถึงวันที่ 9 มีนาคม 2560 รวมระยะเวลา 2 เดือน จำนวนโดยประมาณ 69,600 คน โดยคำนวณจากค่าเฉลี่ยของประชากรที่เข้ารับบริการวันละประมาณ 10 ราย หรือ 10 คดี กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนผู้รับบริการ สถานีตำรวจภูธร ในสังกัดตำรวจภูธร ภาค 2 จำนวน 116 แห่ง ระหว่างวันที่ 9 มกราคม 2560 ถึง วันที่ 9 มีนาคม 2560 รวมระยะเวลา 2 เดือน จำนวน 441 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการเปิดตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan (1970) พบว่า ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 383 คน แต่เนื่องจากในการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์โดยใช้ตัวแปรหลายตัวแปร (Multivariate data analysis) และใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุแบบมีขั้นตอน (Stepwise multiple regression) ขนาดของกลุ่มตัวอย่างควรเป็น 20 เท่าของตัวแปร (Hair et al, 2006) ผู้วิจัยจึงเพิ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวนทั้งสิ้น 464 คน เพื่อความสะดวกในการสุ่มและแจกแบบสอบถาม โดยแจกแบบสอบถามให้สถานีตำรวจ ทั้ง 116 แห่ง แห่งละ 4 ชุด รวม 464 ชุด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 71 ข้อ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามนิยามศัพท์ แล้วนำไปหาคุณภาพของเครื่องมือโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบ เพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยวิธีการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Indexes of Item-Objective Congruence: IOC) พบว่าค่า IOC ของแต่ละข้อ อยู่ระหว่าง 0.8-1.00 และหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยนำไปทดลองใช้ (Tryout) กับประชากรที่ไม่ได้ถูกคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

พบว่าแต่ละปัจจัยมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.80-0.95 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 จากนั้นนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลมาวิเคราะห์ระดับการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลและระดับประสิทธิผลของสถานีดารวจภูธร ในสังกัดตำรวจภูธร ภาค 2 โดยการหาค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (สัมฤทธิ์ กลางเพ็ง, 2554) ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ระดับน้อย และ ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึงระดับน้อยที่สุด และทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 คือ การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลและประสิทธิผลของสถานีดารวจภูธร ในสังกัดตำรวจภูธร ภาค 2 อยู่ในระดับมากเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ด้วยวิธี One sample t-test ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 และกำหนดระดับนัยสำคัญที่ .05 และวิเคราะห์ปัจจัยของการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานีดารวจภูธร ในสังกัดตำรวจภูธร ภาค 2 ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณแบบมีขั้นตอน (Stepwise multiple regressions)

ผลการวิจัย

ตาราง 1 ระดับการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของสถานีดารวจภูธร ในสังกัดตำรวจภูธร ภาค 2

การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของสถานีดารวจภูธร		M	SD	t	ระดับ
1.	หลักประสิทธิผล	3.63	0.61	4.36**	มาก
2.	หลักประสิทธิภาพ	3.71	0.53	8.32**	มาก
3.	หลักการตอบสนอง	3.86	0.59	12.97**	มาก
4.	หลักการรับผิดชอบ	3.88	0.63	12.42**	มาก
5	หลักความโปร่งใส	3.83	0.65	10.71**	มาก
6	หลักการมีส่วนร่วม	3.55	0.67	1.43	มาก
7	หลักการกระจายอำนาจ	3.72	0.62	7.65**	มาก
8	หลักนิติธรรม	3.92	0.65	13.50**	มาก
9	หลักความเสมอภาค	4.00	0.73	14.56**	มาก
10	หลักมุ่งเน้นฉันทามติ	3.55	0.67	1.68	มาก
รวม		3.77	0.48	11.56**	มาก

* $p < .05$, ** $p < .01$

สรุปได้ว่า ระดับการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของสถานีดารวจภูธร ในสังกัดตำรวจภูธร ภาค 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($M=3.77$, $SD=0.48$) สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

ตาราง 2 ระดับประสิทธิผลของสถานีดำรงภูธร ในสังกัดดำรงภูธร ภาค 2

ประสิทธิผลของสถานีดำรงภูธร	M	S.D.	t	ระดับ
1. การรักษาความปลอดภัยพระมหากษัตริย์ ราชนิ รัชทายาท พระบรมวงศานุวงศ์	4.29	0.65	25.39**	มาก
2. การกำกับการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจตามกฎหมาย ป.วิ อาญา	3.99	0.63	16.04**	มาก
3. การป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางอาญา	3.97	0.57	17.48**	มาก
4. การรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยของประชาชน และ ความมั่นคงในราชอาณาจักร เน้นปัญหาเสียดิตให้โทษ	4.05	0.63	18.37**	มาก
5. ความเป็นมืออาชีพในงานดำรง	3.56	0.64	2.10*	มาก
6. การเสริมสร้างการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในงานดำรง	3.58	0.64	2.74**	มาก
รวม	3.91	0.47	18.11**	มาก

* $p < .05$, ** $p < .01$

สรุปได้ว่า ระดับประสิทธิผลของสถานีดำรงภูธร ในสังกัดดำรงภูธร ภาค 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับ มากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($M=3.91$, $SD=0.47$) สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

ตาราง 3 ปัจจัยการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานีดำรงภูธรในสังกัดดำรงภูธร ภาค 2

ปัจจัย	B	Beta	t	Sig.
1. หลักนิติธรรม	.149	.205	3.267**	.001
2. หลักการกระจายอำนาจ	.181	.236	5.223**	.000
3. หลักการตอบสนอง	.137	.170	3.342**	.001
4. หลักความเสมอภาค	.130	.200	3.594**	.000
5. หลักการมีส่วนร่วม	.077	.109	2.591**	.010
6. หลักความโปร่งใส	-.108	-.149	-2.927**	.004
7. หลักการรับผิดชอบ	.085	.114	2.126*	.034
Constant(β_0)=1.414 R=.740 R square=.548 Adjusted R square=.504 F=74.872**				

* $p < .05$, ** $p < .01$

สรุปได้ว่า ปัจจัยการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานีดำรงภูธร ภาค 2 มีจำนวน 7 ปัจจัย คือ 1) หลักนิติธรรม 2) หลักการกระจายอำนาจ 3) หลักการตอบสนอง 4) หลักความเสมอภาค 5) หลักการมีส่วนร่วม 6) หลักความโปร่งใส และ 7) หลักการรับผิดชอบ ซึ่งทั้งหมดรวมกันสามารถอธิบาย

ความผันแปรของประสิทธิผลของสถานีตำรวจภูธรโดยรวมได้ร้อยละ 54.80 ($R^2 = .548$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า 1) ระดับการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของสถานีตำรวจภูธร ในสังกัดตำรวจภูธร ภาค 2 อยู่ในระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และระดับประสิทธิผลของสถานีตำรวจภูธร ในสังกัดตำรวจภูธร ภาค 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สถานีตำรวจภูธร ในสังกัดตำรวจภูธร ภาค 2 ใช้หลักการบริหารตามแนวทางของหลักธรรมาภิบาลหรือการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามเจตนารมณ์ของมาตรา 3/1 แห่งระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2545 และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอเมื่อวันที่ 24 เมษายน 2555 ดังนั้นจึงพบว่าทั้ง 10 หลักธรรมาภิบาล การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านความเสมอภาค และด้านหลักการปฏิบัติตามกฎหมายมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของธนากรโลก (2550) ได้รายงานธรรมาภิบาลประจำปี 2550 ว่าด้วยเรื่องดัชนีธรรมาภิบาลโลก ระหว่างปี พ.ศ. 2539-2549 ผลการวัดระดับธรรมาภิบาล พบว่า ประเทศในแถบแอฟริกาบางประเทศมีความก้าวหน้าในการมุ่งสู่ธรรมาภิบาลอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะประเทศแอลจีเรียและไลบีเรีย ได้เสริมสร้างความแข็งแกร่งในเรื่องการบังคับใช้กฎหมาย (Rule of law) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ กมลลักษณ์ ธนानันต์เมธี (2556) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของธรรมาภิบาลและวัฒนธรรมองค์การที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตภาคเหนือของประเทศไทย พบว่าระดับค่าเฉลี่ยของธรรมาภิบาล และประสิทธิผลองค์การขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคเหนือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง และ 2) นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสรุปได้ว่า ปัจจัยการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานีตำรวจภูธรมีจำนวน 7 ปัจจัย ซึ่งปัจจัยด้านหลักนิติธรรม เป็นปัจจัยสำคัญเป็นอันดับแรกที่มีอิทธิพลของสถานีตำรวจภูธร ภาค 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ ยึดหลักนิติธรรมหรือการบังคับใช้กฎหมายเป็นสำคัญ มีการกระจายอำนาจให้ผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจบ้านหรืออาสาสมัครช่วยปฏิบัติงาน โดยยึดหลักการตอบสนองและความเสมอภาคอย่างเท่าเทียมกัน ดังนั้น จึงส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานีตำรวจภูธร ภาค 2 ที่ปฏิบัติตามเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผลการวิจัยในครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณา ทองแบน (2559) ที่ได้ศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าธรรมาภิบาลมีอิทธิพลเชิงบวกในระดับสูงมากต่อประสิทธิผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ กมลลักษณ์ ธนानันต์เมธี (2556) พบว่า ปัจจัยด้านธรรมาภิบาลมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อศึกษาภายใต้บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคเหนือ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ในการเพิ่มประสิทธิผลของของสถานีดารวจภูธร ในสังกัดตำรวจภูธร ภาค 2 ควรกำหนดเป็นยุทธศาสตร์และดำเนินการตามลำดับความสำคัญ ผู้วิจัยนำเสนอโครงการที่สำคัญคือ โครงการให้ความรู้ด้านกฎหมายแก่ประชาชน กฎหมายสำคัญที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันของประชาชน เด็ก เยาวชนและทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึง เพราะเมื่อประชาชนรู้กฎหมาย และไม่ทำผิดกฎหมาย เจ้าหน้าที่ตำรวจก็บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด บังคับใช้กฎหมายด้วยความเป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิ เสรีภาพของประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพราะหลักนิติธรรมเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเพิ่มประสิทธิผลขององค์การของสถานีดารวจ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาปัจจัยการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานีดารวจภูธร ในสังกัดตำรวจภูธรภาค อื่นๆ สถานีดารวจนครบาล หรือสถานีดารวจทั่วประเทศ ทั้งนี้อาจสามารถนำผลการศึกษามาพัฒนา ปรับปรุง และเพิ่มประสิทธิผลของสถานีดารวจได้

เอกสารอ้างอิง

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม. (2550). *การประเมินผลการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน*. กรุงเทพฯ: กระทรวงยุติธรรม.

กมลลักษณ์ ธนานันต์เมธี. (2556). *อิทธิพลของธรรมาภิบาลและวัฒนธรรมองค์การที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตภาคเหนือของประเทศไทย*. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา, นครสวรรค์.

ธนาคารโลก. (2550). *รายงานธรรมาภิบาลประจำปี 2550 ว่าด้วยเรื่องดัชนีธรรมาภิบาลโลก ระหว่างปี 2539-2549*. สืบเมื่อ 15 มีนาคม 2558 จาก <http://www.econ.worldbank.org>

พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547. (2547, 14 กุมภาพันธ์) *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 121 ตอนที่ 18ก, หน้า 1-14.

วรรณาทองแบน. (2559). *ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา, นครสวรรค์.

วิจารณ์ พานิช. (2547). *การจัดการความรู้: ปัญหาที่ต้องสร้างภายใต้หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า*. กรุงเทพฯ : สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม.

สัมฤทธิ์ กลางเพ็ง. (2554). *การใช้เกณฑ์แปลความหมายค่าเฉลี่ยจากแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า*. สืบเมื่อ 15 เมษายน 2559 จาก <http://www.kroobannok.com/blog/43535>

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2560). *แผนปฏิบัติราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560*. กรุงเทพฯ: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.). (2555). *คู่มือการจัดระดับการกำกับดูแลองค์การภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี*. กรุงเทพฯ: พรimedia โพร.
- สุจิตรา บุญยรัตพันธุ์. (2551). ประชาชนและธรรมาภิบาล : การสำรวจทัศนคติคนไทยในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *ข่าวประชาสัมพันธ์สำนักวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์*, 1(1), 10-11.
- อารี เพ็ชรไทย. (2548). *ความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของกรมสอบสวนคดีพิเศษ*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- Hair, F.J., Black, C.W., Babin, J.B., Anderson, E.R. & Tatham, L.R. (2006). *Multivariate data analysis*. (6th ed.). NJ: Pearson Prentice Hall.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological measurement*, 30, 607-610.